

Reizen voorbij het licht: ultieme bijna-dood ervaringen

– Kenneth Ring

Bij mijn onderzoek naar bijna-dood ervaringen (BDE's) gedurende meer dan twintig jaar, heb ik ontelbare mensen ondervraagd die mij fascinerende verhalen verteld hebben over hun ontmoetingen met verblindend licht en met figuren van licht die direct voort lijken te komen uit het hart van de bijna-dood ervaring zelf. Natuurlijk zijn dit soort verhalen nu deel gaan uitmaken van onze algemene kennis over hoe het is om te sterven, en collectief hebben zij een nieuwe en immens troostende visie teweeg gebracht op wat ons te wachten staat wanneer wij de overgang maken naar de dood.

Dr. Kenneth Ring is emeritus professor psychologie aan de universiteit van Connecticut, USA.

Ofschoon velen van ons diep geroerd zijn door het lezen van zulke verslagen, heeft bijna niemand begrip voor het feit dat deze verhalen niettemin voorbeelden zijn van *incomplete of gedeeltelijke* BDE's. Dat wil zeggen, ze nemen ons een heel eind mee in de eerste stadia van de dood, maar zij laten ons niet de hele weg zien.

Vanuit dit perspectief is het vanzelfsprekend de vraag te stellen of iemand wat de *hele* weg naar de dood schijnt te zijn, werkelijk afgelegd heeft, en daarna in staat geweest is om terug te keren om ons erover te vertellen.

Door mijn jarenlange onderzoek ben ik nu bereid te zeggen dat er inderdaad een paar BDE's geweest zijn die schijnbaar een heel eind voorbij de gebruikelijke ervaringsgebieden zijn doorgedrongen waar bijna alle BDE's eindigen. Het verslag dat zij doen van hun reizen *tot voorbij* het Licht, als het ware, geeft ons een tot nu toe ongeopenbaarde glimp van een stralend universum dat waarlijk lijkt op iets van de ultieme bron van de schepping zelf. De reizen tot achter het Licht, waarvan ik er enkele met u zou willen delen in dit artikel,

spreken bijna altijd van of impliceren het bestaan van een *tweede* licht, dat een soort ultiem licht is, de bron van alles, een plaats waar wij vandaan komen en waarnaar wij onvermijdelijk zullen terugkeren. Om deze redenen noem ik dit uiterst zeldzame (tijdelijke) verblijf bij de Bron een *ultieme bijna-dood ervaring* en ik geloof dat deze het verhaal voltooien waarnaar typische BDE's alleen maar kunnen verwijzen.

Op deze plaats kan ik u slechts illustraties geven van drie ultieme BDE's uit mijn onderzoek. Meer volledige verhalen en delen van andere verhalen zijn te vinden in mijn recente boek, *Lessons from the Light* (Perseus Books).

Het staat buiten kijf dat een van de merkwaardigste BDE's die ik ooit ben tegengekomen, mijn vriend Mellen-Thomas Benedict is overkomen, die op 't ogenblik in Californië woont waar hij met veel succes een aantal op licht gebaseerde genezingstechnologieën aan het ontwikkelen is, die deels voortgekomen zijn uit informatie die hij kreeg tijdens zijn BDE. Tijdens Mellens BDE, toen hij zich in het Licht bevond, hoorde hij zichzelf vragen of hij mocht weten wat het Licht 'echt' was en of hij er helemaal in mocht worden opgenomen. Op dat moment gebeurde er het volgende en ik citeer:

'Het was het mooiste wat ik ooit gezien heb, gewoon (zijn stem beeft), ik ging er gewoon in en (zijn stem hapert), het was gewoon overweldigend (hij snakt naar adem), het leek op alle liefde die je ooit gewild hebt en het was het soort liefde die geneest, heel maakt, regenerereert. En hoe meer ik erin ging, hoe meer ik gewoon zei: 'Ik wil weten, ik wil echt weten wat er gaande is.' En ik werd opgenomen in het Licht, en tot mijn verbazing, *erdoorheen*, bam! Op dat moment leek het alsof ik ergens heen werd gedreven. Ik weet niet of ik ergens in de ruimte bewoog, maar plotseling kon ik de wereld zien wegvliegen, ik kon het zonnestelsel zien wegvliegen, ik kon toen melkwegstelsels zien en – het ging zo maar door.

Uiteindelijk kreeg ik het gevoel dat ik door alles heenging dat ooit geweest was. Ik zag het allemaal – melkwegstelsels werden sterretjes en superclusters van melkwegstelsels, en werelden na werelden, en energierijken – het was gewoon een verbijsterend schouwspel. En ik had het gevoel alsof ik ergens de hoogte in schoot, maar ik denk eigenlijk dat het mijn bewustzijn was dat zich zo snel verruimde. En het gebeurde zo snel maar het was in zulk detail dat er een ander licht recht op me afkwam en toen ik *dit* licht bereikte, was het alsof (pauze) ik oploste of zoiets. En ik begreep op dat moment dat ik voorbij de oerknal was. Dat was het eerste licht ooit en ik ging *door* de oerknal *heen*. Dat gebeurde er. Ik ging door dat membraan in – wat ik denk dat de aloude mensen de Leegte noemen. Plotseling was ik in deze leegte en ik was mij bewust van alles dat ooit geschapen was. Het was alsof ik door Gods ogen keek, alsof ik God geworden was. Plotseling was ik niet meer ik. Het enige wat ik kan zeggen is dat ik door Gods ogen keek. En plotseling wist ik waarom ieder atoom er was, en ik kon *alles* zien. En ik bleef in die ruimte, ik weet niet hoe lang. En ik weet dat daar iets heel dieps gebeurde.'

Mellen is niet de enige die de ervaring van het terugkeren naar de Bron en het eenworden met God tijdens een ultieme BDE heeft verteld. Nog zo iemand is een vrouw die in Florida woont, genaamd Virginia Rivers. Ook haar BDE bracht haar tot een reis zoals die van Mellen, zoals u zult zien wanneer u haar beschrijving leest van haar ultieme BDE. Maar in feite gaat haar verhaal verder waar dat van Mellen eindigt, door duidelijk te maken waaraan Mellen refereerde toen hij zei: 'En ik weet dat daar iets heel dieps gebeurde.' Het verhaal van Virginia begint wanneer ze merkt dat ze te voorschijn komt uit een zwarte leegte:

'Onmiddellijk begon de zwartheid uit te barsten in myriaden sterren en ik voelde me alsof ik in het midden van het univer-

sum stond met een volkomen panoramisch blikveld in alle richtingen. Het volgende moment begon ik te merken dat ik in een voorwaartse beweging zat. De sterren leken zo snel langs me heen te vliegen dat zij een tunnel om mij heen vormden. Ik begon bewustzijn, kennis te ervaren. Hoe verder ik naar voren werd gedreven, hoe meer kennis ik kreeg. Mijn denken voelde als een spons, die groeide en zich uitbreidde in grootte bij iedere toevoeging. De kennis kwam in losse woorden en in hele ideeënblokken. Het leek gewoon of ik alles kon begrijpen terwijl het geabsorbeerd werd. Ik kon voelen hoe mijn denkvermogen expandeerde en absorbeerde en ieder nieuw stukje informatie paste op de een of andere manier. Het was alsof ik het al gekend had maar het was vergeten of verloren, alsof het hier lag te wachten tot ik het opraapte terwijl ik er langskwam. Ik bleef groeien in kennis, evoluerend, expandierend en dorstig naar meer. Naarmate elke seconde voorbijging was er meer te leren, waren er antwoorden op vragen, betekenissen en definities, filosofieën en redenen, geschiedenissen, mysteriën en zoveel meer, die allemaal mijn denken binnenstroomden. Ik herinner mij dat ik dacht, 'Dat wist ik, dat weet ik zeker, waar is het al die tijd gebleven?'

Ik voelde mij volkomen vredig. Ik had een eeuwigheid op deze plaats kunnen blijven terwijl deze pulserende kracht van liefde en schoonheid door mijn hele ziel klopte. Liefde stroomde in mij vanuit alle hoeken van het universum. Ik werd nog steeds voortgedreven met wat op grote snelheid leek. Toch was ik in staat alles wat ik passeerde op te merken alsof ik stilstond. Een piepklein lichtpuntje verscheen ver voor mij uit aan het andere eind van mijn caleidoscopische tunnel. Het licht werd groter en groter terwijl ik dichterbij zweefde, totdat ik eindelijk op mijn bestemming was aangekomen.

Opeens was er totaal en absoluut bewustzijn. Er was geen enkele vraag die ik kon stellen waarop ik niet al het antwoord kende. Ik keek naar de tegenwoordigheid waarvan ik wist dat hij er zou zijn en dacht

'God, het was zo eenvoudig, waarom wist ik dat niet?' Ik kon God niet zien zoals ik u kan zien. Toch wist ik dat Hij het was. Een Licht, een schoonheid die van binnen uit kwam, oneindig in alle richtingen om ieder atoom van het bestaan aan te raken. De harmonie van inkleuring, ontwerp en melodie ontstonden hier bij het Licht. Het was God, zijn liefde, zijn licht, zijn wezenlijke essentie, waarbij de scheppingskracht naar het einde van alle eeuwigheid emaneerde... die naar voren strekte als een pulserend baken van liefde om mij 'Thuis' te brengen. De kwaliteit van zijn woord, zijn gedachte, zijn stem in mijn hoofd was magnifiek, betoverend, dwingend zonder te eisen, mild en vriendelijk en gevuld met meer liefde dan mogelijkerwijs beschreven kan worden. In Zijn aanwezigheid te zijn was inspirerender, uitnodigender dan welk soort liefde of harmonie die ooit in deze realiteit ontdekt is. Geen enkele ervaring, geen enkele nabijheid is ooit zo volledig geweest.'

Tenslotte ervoer ook een derde persoon met een BDE, Beverly Brodsky, die nu in Californië woont, dat zij in Gods tegenwoordigheid was tijdens haar ultieme BDE en zij was, net als Mellen en Virginia, de ontvanger van golf na golf transcendentale kennis en absolute liefde. Hier volgt een deel van haar verhaal over de culminerende fase van haar ervaring:

'Vervolgens herinnerde ik mij dat ik over een lange afstand reisde, omhoog naar het Licht toe. Ik geloof dat ik heel snel hiervandaan bewoog, maar dit totale gebied leek buiten de tijd te liggen. Tenslotte bereikte ik mijn bestemming. Maar ik was niet alleen. Daar, voor mij, was de levende tegenwoordigheid van het Licht. Daar binnen voelde ik een alles doordringende intelligentie, wijsheid, mededogen, liefde en waarheid. Er was vorm noch geslacht aan dit volmaakte Wezen. Het, dat ik van nu af aan Hij zal noemen, in overeenstemming met onze algemeen aanvaarde syntaxis, bevatte alles, zoals wit licht alle kleuren van een regenboog omvat wanneer

het door een prisma valt. En diep in mij ontstond een onmiddellijke en wonderbaarlijke herkenning: ik, zelfs ik, stond oog in oog met God.

[Na een tijdje] werd ik plotseling vervuld met alle wijsheid van het Wezen. Ik kreeg meer dan alleen de antwoorden op mijn vragen: alle kennis werd voor mij ontvouwd, zoals het onmiddellijke in bloei schieten van een oneindig aantal bloemen tegelijk. Ik werd vervuld van Gods kennis, en in dat kostbare aspect van zijn Zijnheid, was ik één met Hem. Maar mijn ontdekkingsreis begon pas.

Nu werd ik vergast op een buitengewone reis door het universum. In een oogwenk reisden wij naar het centrum waar sterren geboren worden, supernova's exploderen en vele andere glorieuze hemelse gebeurtenissen plaatsvinden waar ik geen naam voor weet. De indruk die ik nu heb van deze reis is dat het me een gevoel gaf dat het universum als geheel een groot object is dat geweven is van dezelfde stof. Ruimte en tijd zijn illusies die ons op ons niveau houden; daarbuiten is alles tegelijk aanwezig. Ik was passagier in een Goddelijk ruimteschip waarin de Schepper mij de volheid en de schoonheid van zijn hele Schepping liet zien.

Het laatste wat ik zag voordat alle externe visie eindigde was een luisterrijk vuur – het hart en de kern van een prachtige ster. Misschien was die een symbool voor de zegen die ik nu zou ontvangen. Alles verbleekte behalve een rijke, volle leegte waarin Dat en ik Alles wat bestaat, omvatten. Hier ervoer ik, in onuitsprekelijke schittering, gemeenschap met het Licht Wezen. Nu werd ik vervuld met niet alleen alle kennis, maar ook met alle liefde. Het was alsof het Licht in mij en door mij heen geschonken werd. Ik was Gods voorwerp van adoratie; en uit Zijn/onze liefde haalde ik onvoorstelbaar veel leven en vreugde. Mijn wezen werd getransformeerd; mijn begoochelingen, zonden en schuld werden ongevraagd vergeven en gezuiverd; nu werd ik Liefde, Oerwezen en Zaligheid.

En, op een bepaalde manier, blijf ik daar, in alle Eeuwigheid.

Zo'n vereniging kan niet verbroken worden. Het was, is en zal altijd zo zijn.'

Deze spannende reizen door het universum naar de Bron van alle Schepping – God, het Licht – van waaruit absolute liefde en volkomen kennis in een eeuwige stroom naar buiten komen lijken welhaast het toppunt te zijn van de menselijke ervaring. Tenslotte zijn wij weer thuis en kunnen ons herinneren dat de gelukzaligheid altijd te vinden is als wij beseffen dat wij één zijn met God en dat dit onze ware aard is. Zo groot is de verlichting van de ultieme bijna-dood ervaring.

En wat nog meer is: de mensen die teruggekeerd zijn van deze ultieme BDE's verzekeren ons ook nog dat dit een reis is die wij *allemaal*, niet alleen een paar bevoorrechte zielen, eens zullen maken. Misschien wordt dit het best verwoord door Beverly Brodsky:

'Ofschoon mijn hemelse reis twintig jaar geleden plaatsvond, ben ik hem nooit vergeten. Noch heb ik, geconfronteerd met spot en ongeloof, ooit getwijfeld aan de realiteit ervan. Niets dat zo intens en levensveranderend is, zou mogelijkerwijs een droom of een hallucinatie geweest kunnen zijn. In tegendeel, ik beschouw de rest van mijn leven als een voorbijgaande fantasie, een korte droom, die eindigt als ik opnieuw wakker word in de permanente tegenwoordigheid van die schenker van leven en gelukzaligheid.'

Voor diegenen die treuren of vrezen, ik verzeker u hiervan: de dood bestaat niet, en er is ook geen einde aan de liefde. En bedenk ook wel dat wij aspecten zijn van het ene volmaakte geheel, en als zodanig deel zijn van God, en van elkaar. Op een dag zullen u die dit leest en ik samen zijn in licht, liefde en oneindige gelukzaligheid.

Uit: *The Theosophist*, december 2000
Vertaling: A.M.I.